

## USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl soudkyní Mgr. Renatou Tojnerovou ve věci

oprávněné: **Vinograf, s.r.o.**, IČO 01770837  
sídlem Senovážné náměstí 978/23 978/23, 110 00 Praha 1 - Nové Město  
zastoupená advokátem Mgr. Jindřichem Kadounem  
sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha

proti  
povinné: **Bublina gastro s.r.o.**, IČO 19248741  
sídlem Loretánská 175/5, 118 00 Praha 1  
zastoupená advokátem Janem Šleisem  
sídlem Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha

### o návrhu povinné na zastavení exekuce

#### takto:

- I. Exekuce se zastavuje.
- II. Oprávněná je povinna zaplatit povinné na náhradě nákladů řízení částku 8 250 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce povinné.
- III. Oprávněná je povinna zaplatit soudnímu exekutorovi (JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb) na náhradě nákladů exekuce částku 6 655 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

#### Odůvodnění:

1. Pověřením soudního exekutora ze dne 14.1. 2026, č.j. 49EXE 72/2026-17 pověřil zdejší soud provedením exekuce k vymození pohledávky oprávněné proti povinné na nepeněžitě plnění – vymození povinnosti povinné zdržet se šíření výroků o tom, že ze strany oprávněné se jedná o snahu ekonomicky zničit konkurenci, na základě vykonatelného exekučního titulu – usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8.12. 2025, č.j. 2 Nc 1038/2025-18, soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb.
2. Dne 19.2. 2026 byla zdejšímu soudu postoupena soudním exekutorem věc dle § 55 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, k rozhodnutí o návrhu povinné na zastavení exekuce z důvodu dle § 268 odst. 1 písm. h) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o.s.ř.“, neboť povinná má za to, že exekuce je nepřípustná, když povinná splnila povinnost uloženou vykonávaným rozhodnutím, respektive k porušení uložené povinnosti vůbec nedošlo. Povinnosti uložené exekučním titulem povinná vyhověla smazáním předmětné části (výroku) tiskové zprávy vydané dne 15.11. 2025 na webových stránkách povinné, a to na webu čtk, bublina.bar, linkedln, twitter (x) a facebook, čímž dle povinné došlo zcela ke splnění povinnosti uložené předběžným opatřením. Exekuční řízení nemůže nahrazovat, nebo dodatečně rozšiřovat obsah uložené povinnosti, povinná nemůže být sankcionována za to, že oprávněná neuspěla se širším zákazem. Exekuce je navíc odůvodňována nikoliv porušením exekučního titulu, ale subjektivními soudy Jana

Horešovského, který však není orgánem povinné, ani adresátem povinnosti uložené předběžným opatřením. Dle povinné exekuce zasahuje do fundamentálního práva svobody projevu a přípustné kritiky. Exekuční řízení je oprávněnou zneužíváno a roztahováno na nepravomocné výroky a na výroky, které návrh na vydání předběžného opatření neobsahoval. Exekutor tak ukládá pokuty, ač povinnost uložená exekučním titulem byla splněna a povinná výrok dále nešíří.

3. Oprávněná ve svém vyjádření k návrhu povinné na zastavení exekuce uvedla, že povinná povinnost uloženou exekučním titulem nerespektovala, proto podala dne 9.1. 2026 exekuční návrh a dne 16.1. 2026 návrh na uložení donucovací pokuty, na jehož základě byla soudním exekutorem povinné uložena dne 21.1. 2026 pokuta ve výši 100 000 Kč. V návrhu na uložení donucovací pokuty povinná doložila přinejmenším čtyři důkazy o zřejmém porušování uložené povinnosti. Oprávněná k důkazu doložila 2x elektronický záznam článku povinné na jejím webu ze dne 18.2. 2026, dále pak elektronický záznam příspěvku Jana Horešovského ze sociální sítě X.com ze dne 18.2. 2026, elektronický záznam příspěvku Jana Horešovského ze sociální sítě Facebook ze dne 18.2. 2026 a konečně elektronický záznam článku „Kauza Vinograf versus Bublina“ ze dne 31.1. 2026 v médiu „Konkursní noviny“ ze dne 18.2. 2026, kde povinná šířila zakázané tvrzení i prostřednictvím třetích osob. Oprávněná má za to, že povinná musí splnit uloženou povinnost v její úplnosti, což v jejím pojetí znamená, že se musí zdržet šíření tvrzení uvedeného v exekučním titulu a to tím, že je nebude uvádět doslovně, ale že je nebude uvádět ani nepřímě, dle oprávněné je třeba vždy zkoumat, zda povinná splnila uloženou povinnost dle jejího smyslu a účelu. K tomu odkázala na ustálenou rozhodovací praxi exekučního soudu, kdy pro zastavení exekuce musí být exekuční titul zcela splněn. Jelikož povinná nepředložila žádné důkazy o aktivní snaze zabránit šíření zakázaných tvrzení také prostřednictvím cizích osob, lze mít za to, že uloženou povinnost stále nesplnila. Oprávněná rozporovala tvrzení povinné o tom, že exekuční titul měl zaniknout, neboť vychází z výroku V. exekučního titulu, podle něž je navrhovatelka povinna podat žalobu ve věci samé do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Oprávněná se proti výrokům I.-III. odvolala, proto ani nezačala plynout lhůta stanovená ve výroku V. exekučního titulu. Navrhla proto exekučnímu soudu, aby návrhu povinné na zastavení exekuce nevyhověl.
4. K žádosti soudu, zda oprávněná podala žalobu ve věci samé, oprávněná odkázala na svou předchozí argumentaci, tj. že právní moc usnesení o předběžném opatření dosud nenastala, pokud jde o všechny jeho výroky z důvodu podaného odvolání, ale i pokud by byla 30denní lhůta počítána od právní moci výroku IV. exekučního titulu, vypršela by nejdříve dne 23.1. 2026. Do té doby však exekuční titul platil, byl účinný a povinná se měla dle něho řídit, což však dle oprávněné nedělala, proto pokuta uložená exekučním příkazem č.j. 176 EX 00002/26-015 ze dne 21.1. 2026 byla jednoznačně důvodná. Dle oprávněné i pokud by exekuční titul zanikl, exekuce by měla pokračovat přinejmenším ve vztahu k vymožení uložené donucovací pokuty.
5. Soud při jednání dne 19.6. 2026 dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.
6. Z exekučního titulu výroku IV. soud zjistil, že povinné bylo uloženo zdržet se šíření výroku, o tom, že „se ze strany Vinografu jedná o snahu ekonomicky zničit konkurenci“. Dle výroku V. je navrhovatelka povinna podat žalobu ve věci samé do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

7. Z exekučního návrhu ze dne 9.1. 2026 je zřejmé, že oprávněná nedoložila k exekučnímu návrhu jediný důkaz o tvrzeném porušení vymáhané povinnosti.
8. Z návrhu oprávněné na uložení pokuty za porušení vymáhané povinnosti ze dne 16.1. 2026 je patrné, že povinný k návrhu přiložil čtyři přílohy, jež měly dokumentovat porušení vymáhané povinnosti a to: 1/elektronický záznam článku povinné na jejím webu na adr. <https://bublina.bar/tiskova-zprava.nekala-soutěž-naruby/> ze dne 16.1., přičemž se jednalo o tiskovou zprávu ze dne 15.11. 2025, dokumentující rozhodnutí soudu o žalobě oprávněné, podání návrhu na předběžné opatření a probíhající exekuce jako *nástroj ekonomického tlaku* s poznámkou, že pokuty byly *extrémně nepřiměřené běžným zvyklostem* a s poukazem na vyjádření právního zástupce povinné, že celý případ ilustruje, jak je možné *využít různých legitimních právních nástrojů ke konkurenčním bitvám*. V příloze 2/ doložila oprávněná elektronický záznam článku povinné na jejím webu na adr.: <https://bublina.bar/pf2026/> ze dne 16.1. 2026, jehož obsahem je vánoční přání a výhled do r. 2026, kde mimo jiné povinná uvádí, že *ustáli pokusy o ekonomický tlak prostřednictvím exekucí* a že se *zasáhnout rozhodli až ve chvíli, kdy útok na ně byl existenční*. Z přílohy 3/ elektronického záznamu příspěvku ze sociální sítě X.com na adr. <https://x.com/hores/status/1992275555371081728?s=20> ze dne 16.1. 2026, soud zjistil, že obsahuje příspěvek Jana Horešovského, kde vyjadřuje mimo jiné názor, že si myslí, že *kalkulovali* (oprávněná), že *se povinná nedožije soudu a dělali vše, aby povinnou položili před rozsudkem*. Z přílohy 4/elektronického záznamu příspěvku ze sociální sítě Facebook na adr.:<https://www.facebook.com/photo/?fbid=10241027644898148&set=a.10202881704753485> ze dne 16.1. 2026 mimo jiné plyne prezentovaný názor Jana Horešovského ze dne 24.11. 2025, že si myslí, že *„pánové kalkulovali s tím, že se s Bublinou nedožijeme soudu a exekucemi a předběžným opatřením nás udolaj. A tak dělali všechno, aby nás položili ještě před rozsudkem.“*
9. Z exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky č.j. 176 EX 00002/26-015 ze dne 21.1. 2026 je zřejmé, že výrokem II. byla povinné uložena pokuta za porušení vymáhané povinnosti ve výši 100 000 Kč.
10. Z čestného prohlášení jednatelky povinné ze dne 19.6. 2026 plyne, že tato po seznámení s obsahem exekučního titulu přijala bez zbytečného odkladu kroky k odstranění dotčených výroků ze všech online komunikačních kanálů společnosti, na nichž byly uveřejněny. K odstranění těchto výroků mělo dojít ve dnech 8. až 9. prosince 2025. Jednatelka prohlásila, že dotčené výroky se v současné době nenacházejí na žádném online komunikačním kanálu ani sociální síti povinné a že povinná tyto výroky dále nešíří.
11. Soud se více nezabýval ostatními provedenými důkazy zejména dalším návrhem oprávněné na uložení další pokuty ze dne 18.2. 2026 včetně přílohy, neboť je nepovažoval za rozhodné pro posouzení věci.
12. Dle § 52 odst. 1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
13. Dle § 77 odst. 1 písm. a) o.s.ř. předběžné opatření zanikne, jestliže navrhovatel nepodal v zákonné lhůtě nebo ve lhůtě soudem určené návrh na zahájení řízení.
14. Dle § 351 odst. 1 o.s.ř. ukládá-li vykonávané rozhodnutí jinou povinnost, uloží soud za porušení této povinnosti povinnému pokutu až do výše 100 000 Kč. Nesplní-li povinný

ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládá mu soud na návrh oprávněného další přiměřené pokuty, dokud výkon rozhodnutí nebude zastaven. Pokuty připadají státu.

15. Dle § 268 odst. 1 písm. b) o.s.ř. výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným. Dle písm. h) cit. ustanovení výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže výkon rozhodnutí je nepřípustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
16. Soud na základě provedeného dokazování posoudil návrh povinné na zastavení exekuce jako důvodný. Jak konstatoval Nejvyšší soud v usnesení sp.zn. 20 Cdo 1578/2006 ze dne 12.9. 2006, „...*při nařizování výkonu rozhodnutí se soud nezabývá a nemůže zabývat tím, zda povinnost uložená rozhodnutím (jiným titulem) povinnému byla splněna, popř. zda ve smyslu § 351 odst. 1 o.s.ř. „jinou“ povinnost porušil nebo se jí nepodrobil nebo ta jinak zanikla, popřípadě v jakém rozsahu, když soud v tomto směru vychází z tvrzení oprávněného a případná námitka povinného spočívající ve splnění vykonávané povinnosti je tak uplatnitelná a může být hodnocena jen v řízení o zastavení výkonu rozhodnutí.*“. Povinná v rámci podaného návrhu na zastavení exekuce argumentovala tím, že povinnost uloženou exekučním titulem splnila tak, že předmětný závadný výrok obsažený v tiskové zprávě vydané dne 15.11. 2025 na webu povinné smazala ze všech online komunikačních kanálů společnosti, na nichž byly zveřejněny a dle čestného prohlášení jednatelky dále tento výrok nešíří. Ke smazání mělo dojít nejpozději 9.12. 2026. Oprávněná v exekučním návrhu ze dne 9.1. 2026 uvedla, že povinná uloženou povinnost nesplnila a exekuční titul porušuje, aniž by označila, kdy k porušení došlo, případně jakým způsobem. Až k návrhu na uložení první pokuty oprávněná předložila výše cit. články a příspěvky Jana Horešovského, jež měly dokumentovat porušení povinnosti. Soud z těchto předložených důkazů zjistil, že jejich obsah nepředstavuje porušení uložené povinnosti, neboť předmětná tisková zpráva ze dne 15.11. 2026 zakázaný „výrok“ neobsahuje, stejně tak ani článek obsahující vánoční přání umístěný na webu povinné a pokud jde o příspěvky Jana Horešovského ze dne 22.11. a 24.11. 2025, uvozené slovem „myslím“, představují osobní názor pisatele, nikoliv povinné, vztahující ke konkrétnímu právnímu sporu a probíhající exekuci.
17. K porušení povinnosti, jež odůvodňuje podání exekučního návrhu, by mělo dojít nebo by mělo objektivně existovat nejpozději ke dni podání exekučního návrhu, což však oprávněná nikterak neprokázala. Podání exekučního návrhu by nemělo být znakem libovůle oprávněné, ale její reakcí na skutečné porušení povinnosti, uložené exekučním titulem a toto porušení, pokud jej povinná popírá a poukazuje na to, že povinnost (smazáním části předmětné zprávy) splnila, je povinná oprávněná prokázat. Jen za předpokladu objektivní existence porušení povinnosti ke dni podání exekučního návrhu, lze hovořit o oprávněnosti vedení exekuce, v opačném případě – pokud již povinná povinnost splnila a k dalšímu porušení ke dni podání exekučního návrhu nedošlo, je nutno exekuci považovat za nepřípustnou a neoprávněnou a jako takovou ji v souladu s § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. zastavit. Jelikož porušení musí existovat k datu podání exekučního návrhu a toto porušení oprávněná dokládá v rámci návrhu na uložení první pokuty, soud se již pro nadbytečnost nezabýval druhým návrhem oprávněné na uložení další pokuty (z 18.2. 2026), neboť i případné pozdější porušení vymáhané povinnosti nemůže „zhojit“ skutečnost, že exekuce byla zahájena neoprávněně, tzn. oprávněná k datu podání exekučního návrhu v rámci řízení o návrhu povinné na zastavení exekuce předmětné porušení uložené povinnosti neprokázala. Soudní exekutor ukládá ve smyslu § 351 odst. 1 o.s.ř. pokuty subsidiárně za účelem splnění vymáhané povinnosti, pokud však

byla exekuce zahájena neoprávněně, nelze již uložené pokuty dále vymáhat, neboť právní důvod pro jejich uložení ke dni vydání exekučního příkazu neexistoval.

18. Pokud jde o námitku povinné vztahující se k praxi exekučního soudu ohl. zastavení exekuce v případě exekuce vedené pro splnění nepeněžitě povinnosti, soud podotýká, že nelze zaměňovat např. zákaz užívání určitého označení výrobku, jež musí být splněn v celé šíři, tzn. zakázané označení musí být odstraněno také ze všech dosavadních internetových a jiných prezentací předmětného výrobku, se zákazem šíření konkrétního a přesně definovaného výroku, jehož zakázané znění nelze dle úvahy soudu rozšiřovat nad rámec povinnosti uložené exekučním titulem.
19. Konečně ač výrok V. exekučního titulu ukládá povinnost oprávněné podal žalobu ve věci samé do 30 dnů od právní moci exekučního titulu a předmětné usnesení dosud nenabylo právní moci ve všech jeho výrocích, nelze pominout, že výrok IV., jenž tvoří podklad pro vedení této exekuce, právní moci již nabyl a také již proběhla lhůta k podání žaloby ve věci samé, dle vyjádření oprávněné ke dni 23.1. 2026. Lze mít proto za to, že po tomto dni nastal i další důvod pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. b) o.s.ř., neboť předběžné opatření v daném rozsahu zaniklo.
20. Soud proto ve výroku I. usnesení exekuci ve smyslu § 268 odst. 1 písm. b)h) o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 exekučního řádu zastavil jako nepřipustnou a neoprávněnou.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 89 exekučního řádu, dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. V tomto případě podala oprávněná exekuční návrh ve výše uvedeném smyslu neoprávněně, zavinění za zastavení exekuce lze proto spatřovat na straně oprávněné. Soud proto přiznal povinné náhradu nákladů řízení, jež spočívá v úhradě nákladů právního zastoupení v exekučním řízení, představující odměnu a náhradu hotových výdajů za 3 vykonané právní úkony (převzetí zastoupení, podání návrhu na odklad a zastavení exekuce a účast na jednání soudu) a to dle §§ 7, 9 odst. 1, 11 odst. 2 písm. e), 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v celkové výši 8 250 Kč a povinnost k její úhradě uložil oprávněné (výrok II.).
22. Soud vzhledem k výše uvedenému ve výroku III. uložil povinnost k náhradě nákladů exekuce taktéž oprávněné, kdy náklady exekuce určil ve výši 6 655 Kč v souladu s ust. §§ 11 odst. 2 a 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., exekutorského tarifu v platném znění, jež jsou tvořeny odměnou ve výši 2 000 Kč, náhradou hotových výdajů v paušální částce 3 500 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 1 155 Kč.

### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Praha 19. června 2026

Mgr. Renata Tojnerová, v.r.  
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Yvona Votípková